ayda bir çıkar • **fiyatı: 2 TL (KDV dahil sadece iki lira)** - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net

44
Kasım 2010 / 11

cafcaf

başörtüsü yasakçılarına yardım servisi!

betül zarifoğlu koç

Toplumca panik atak halinde yaşıyoruz.

Panik atak, korku dengesizliği, paranoya ve buna benzer hastalıklar. Bunların kapılanların sağlığına kavuşması için bilinçlendirilmeleri çok önemlidir. Sevgili başörtüsü paranoyası yaşayan büyüklerime yardım için bu görevi üzerime alıyorum. Aslında korkulacak bir şey olmadığını açıklayalım, izah edelim, örnekler verelim. Haydi bakalım.

1. Evvela korkmayın biz dostuz.

2. Başörtülüler okullara girerlerse her şey değişir, diğer öğrenciler üstünde baskı olur ve buna benzer bir dolu abuk hezeyan. Başörtüsü yasağı uygulanmayan bir çok okul var. Bakınız bir değişiklik yok. Hastalarımıza mesela Boğaziçi Üniversitesinin bahçesinde bir tur atmak çok iyi gelecektir.

3. Çankaya köşküne başörtülü bir first lady girerse ülke elden gider, laiklik yerle yeksan olur, aman efenim hepimize çarşaf giydirirler gibi hezeyanların boş olduğu da görülmüş oldu. Bakınız cumhurbaşkanının eşi başı kapalı Çankaya'da ama ne bir yıkılma, ne bir dağılma var. Dahası hatta first ladymiz Avrupa Konseyinde bir konuşma yaptı. Hiç de yer yerinden oynamadı. Panik anlarımızda bunları hatırlayalım ve derin derin nefes alalım lütfen. Bir süre sonra geçecektir.

4. Bu garibanlar başımızı kapattıkça İran'a dönüşeceğimizi vehmettiği için açtıkça da Amerika olacağımızı düşünüyorlar. Öyle bir şey olmayacak sizi temin ederim. Biz ne İran oluruz ne Amerika. Ama Amerika'da başörtüsü yasağı yok onu da hatırlatmak isterim. Açtıkça değil kapattıkça Amerika olma ihtimalimiz daha yüksek. Mümkün olsa ülkemize piramit yapabilecek olsak, Mısır olacağımızdan da endişe eder bu kafalar. Öyle şeyler yok. Aklı selime doğru ilerleyelim, boşlukları dolduralım.

5. Biz geri kafalı, örümcek beyinli dinciler dahi doktor söz konusu olunca kadın erkek ayrımı yapmazken, sen dişine dolgu yapacak hekimin başörtüsüne göre yaptığı işi kişiselleştireceğine inanıyorsan bilmiyorum bu nasıl bir paranoyadır. Böyle sıkıntılar gelince La havle çek, çok faydası olur.

6. Çanakkale geçilmez dediğimiz sıralarda savaş esnasında esir alınan bir İngiliz askerinin çok korkulu hali komutanımızın dikkatini çeker. Durumu sorduğunda İngiliz asker "Türklerin esirleri yediklerini duymuştum" der korkuyla. Komutanlarımız gülerler bu safsataya. Üzgünüz ki senin korkuların da sevgili İngiliz askerin durumu gibi. Bu durumu aşamazsan eğer korkular bütün bedenini sarar.

7. Bu korkuların bütün bedenlerini saran bazı vakalarımız oldu. Maalesef modern bilimin tüm imkanları kullanıldığı ve bilirkişiler ellerinden gelen her şeyi yaptığı halde kendilerini kaybettik. Tabi kendileri de kendilerini kaybettiler. O duruma gelmeden kendini kurtarmaya bak derim ben. Ama yine de sen bilirsin.

Ve son cümle.
Korkma hiç acımiicak.

niyazi çol yazdı çizdi

Cafcaf'ın böyle okurları da var (!)

Mustafa Yaskaya (41), Köşe yazarı: Derginizi bilmez olur muyum.. İnternetten okuyorum derginizi, paylaşıyorum. Daha nasıl destek olabilirim?

Sevilay Kalay (28), Doktor: Helal olsun. Derginizi takip ediyorum. Yirminci sayıya ulaştınız mı?

Soner İlker (33), Polis memuru: Çanakkale'de derginizi her hafta alıyorum. Çok beğenerek okuyorum. En çok da bulmaca ekinizi seviyorum.

Nevriye Severek (21), Üniversite öğrencisi: Derginizi severek okuyorum. Cafcaf dergisinin boyutları büyümüş. Geçende aldığımda daha küçüktü.

Hikmet T. Sual (16), Liseli: Cafcaf'ı ilk çıktığı günden beri takip ediyorum. Fakat artık aldığım Genç dergisinin içinden çıkmıyor?

paradigma değişikliği... niyazi çol

"homo-postalicus"

stereo monologlar

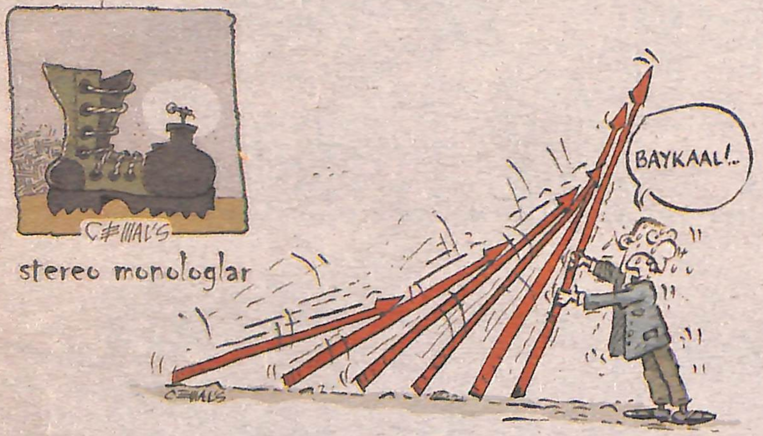

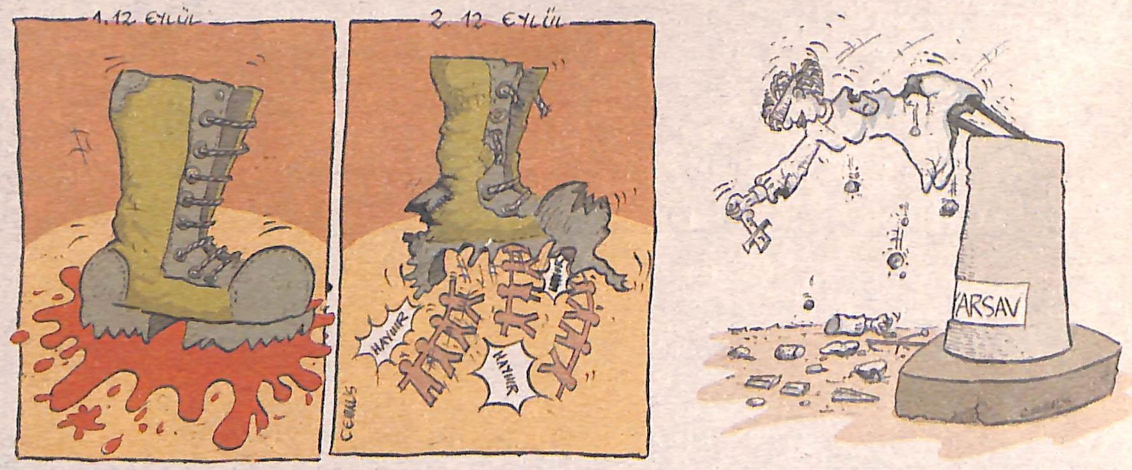

AZAMİ HIZ
YAVUZ GİRGİN
a.yavuzgirgin@gmail.com
ARNOLD SCHWARZENEGGER-TERMİNATÖR, MARLON BRANDO-BABA GİBİ DEĞİL DE, FLAŞ TV'DEKİ SARI BIYIK OLARAK ANILMAK İNSANI ÇOK ÜZÜYOR BE SEYFİ! YARIN Bİ GÜN OSKAR ALMAYA GİTSEK, SARI BIYIK DİYE MUHATAP ALINICAZ!
ÖYLE DEME ABİ! HALK SENİ, SAMSUN 216 İLE SARARMIŞ BIYIĞINLA YÜREĞİNE BASTI, KOLAY MI ÖYLE SARI BIYIK OLMAK?!..
BURAYA REKLAM ALIP ÇOK PARA KAZANABİLİRDİM. ONUN YERİNE ŞERİFE TEYZEYE VERDİM. KİMİNİN PARASI HEH HE!..
SÜB..FIS. FISSE, FÜSSE ..FISSE...
AMİN!
İLKOKUL ÜÇTE ÖDÜNÇ VERDİĞİM KALEMTRAŞI, İÇİNDE KIRILMIŞ UÇLA GERİ VERDİN RECEP! SEN MÜHENDİS OLDUN, YA BEN?! HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ BENİ, O PSİKOLOJİYLE NASIL OKUYABİLECEĞİMİ, İŞTE BUGÜN O ANIN İNTİKAMINI ALMAYA GELDİM RECEP!..
BU SAÇLAR MÜHENDİSLİKTE DEĞİL, SANA VERDİĞİM İÇİNDE KIRIK UÇ OLAN KALEMTRAŞIN YAŞATTIĞI ONULMAZ ÇİLELERLE AĞARDI HALİL! TAMAM İLAN VUR! HER GÜN ÖLCEĞİME Bİ GÜN ÖLÜRÜM!..
YENİ KURULACAK ROCK GRUBUNA KEL VE KİRLİ SAKALLI ELEMAN ARANIYOR. YEMEK + SSK + 600TL. NOT: ENSTRÜMAN ÇALMASINA GEREK YOK!..
AHA!.
BİZ İSPANYOLLAR ONURUMUZ İÇİN SAVAŞIYORUZ. SİZLER İSE PARA İÇİN SAVAŞIYORSUNUZ!
KİMİN NEYE İHTİYACI VARSA ONUN İÇİN SAVAŞIR LEN DÜDÜK! HEHH HEHE HE EHE!..
OBAAA NE LAF GİYDİRDİ BEA!
İSPANYA KRALINA VERİLEN MÜTHİŞ AYAR! HEH HEH HEE HEE!!
ULAN HERİFİN SÖYLEDİĞİ LAF DEĞİL DE, YANINDAKİLERİN COŞTUKÇA COŞMASI, ŞEREFSİZLERİN ÇIĞRINDAN ÇIKMASI, KRALLIK KARİYERİMİ SÖKÜP ATTI RESMEN!.
MADEM KENDİ BERBER DÜKKANINI AÇIYOSUN, MUZLU ŞAMPUANLA BAL ÖZLÜ SAÇ KREMİN BENDEN EVLAT. GÜNEŞ GASTESİ ABONELİĞİNİ DE UNUTMA!
MUZLU ŞAMPUANI ANLADIM DA, GÜNEŞ GASTESİ NE ALAKA USTA?
$$$.. BU BÜYÜK SIRRA BEN DE VAKIF DEĞİLİM EVLAT. SUS VE ABONE OL!

ihvan
muhammed tevfik
ULAN GAZA GELİP ÜLKEYİ TERK ETTİK AMA GURBET ELLERDE İLYAS SALMAN GİBİ KALMAYALIM. KEŞKE DİZİ EKİBİNİ UÇAĞA BİNDİRİP KOVSAYDIK ÜLKEDEN HA. DAHA AZ MASRAFLI OLURDU. BUNDAN SONRAKİ HAYATINDA HEMEN GAZA GELMEK YOK RIFAT.
Tawfik.
ABİ BEN DE SENİN GİBİ AZAMETLİ, CÜSSELİ OLAYIM İSTİYORUM AMA YEDİKÇE KAFAM BÜYÜYOR SADECE SENİN SIRRIN NE ABİ?
ŞİŞMANLIK ALLAH VERGİSİDİR YEĞEN. SEN KOVALARSAN O KAÇAR SEN KAÇARSAN O KOVALAR.
KAPI GİBİ KALECİ.
EHEHE NE GÜZEL ESPRİ. "KAPI GİBİ KALECİ" HEM DE ELEKTRONİK KAPI GİBİ EHELEHELEHEHE.
BÖYLE DANDİK ESPRİ İÇİN BU KADAR DEKOR, STADYUM, BİR STAD DOLUSU FİGURAN...NASIL Bİ İŞ BİLEMEDİM.
Tawfik.
SONRA DEDİM GANDALF DEDİM ADAMIN ASABINI HOPLATMA ÖYLE YÜZÜKLERİN EFENDİSİ MEFENDİSİ DİNLEMEM ÇAKARIM AĞZINA MEŞE ODUNUNDAN ASAMI DEDİM!
KEH KEH KEH ULAN SEN DE BİZİ AYAKTA YİYOSUN AMA BÖYLE SALLAMAN DA HOŞUMA GİTMİYOR DEĞİL KERATA KEH KEH KEH!
MUZAFFER ABİ EMİN MİSİN POZİTİF DÜŞÜNCE GÜCÜNÜN MIKNATISLA ORTAYA ÇIKACAĞINA?
ASIM ABİ SANA BİR ŞEY İTİRAF EDECEĞİM. BEN KİŞİSEL GELİŞİM UZMANI DEĞİL BERBERİM. VERDİĞİN PARALARIN HEPSİNİ DE YEDİM. AMA ABİ MÜKKEM-MEL SUBAY TRAŞI YAPAYIM İSTERSEN.
Tawfik.

HAYDİ ERKEKLER NAMAZA

hakan öztürk

Nezir'in gözleri, cep telefonunun bol notalı gulgulesi ile açıldı. Çalan gulgule, Ümmü Gülsüm'ün Amal Hayati adlı şarkısıydı.

Omzunda dev külçeler vardı adeta, kalkmak yerine sesin kesilmesini bekledi. Kesilmeyince, bir küfür savurarak kalktı fakat yatağın dibindeki kitapları fark edemeyince [ne zaman koymuştu onları sahi?] ayaklarının takılması ile ahşap zemine yüzüstü yapışması bir oldu. Oluşan toz bulutu ve sarsıntı ile zemindeki tahtakurularının, tatarcık böceklerinin, kulağakaçanların, kırkayakların... kısacası envai haşaratın da huzuru bozuldu, kimisinin yemeği yarım kaldı, kimisi de sarsıntının şiddeti ile havada sayısız taklalar atıp sırt üstü düştüler.

Şüphesiz, bu denli haşarat, toz pislik ve gözle görülmeyen zararlı metabolizmaların kum gibi olduğu, hatta geceleri üç harfilerin doluştuğu (bunda odadaki cifir ve havas kitaplarının da etkisi vardı.) mobilya muhtevası bir sedir ve üst üste kuleler halinde dizilmiş kitaplardan ibaret bu ahşap evde akıl ve beden sağlığı yerinde bir şekilde yaşamak, Allah'ın Nezir'e sokakta kış soğuğunda evsiz barksız yalınayak gezip de hastalanmayan çocuklara nasip ettiğine muadil bir nimetti.

Kalkıp, Telefonun yanına vardı. Ekranda, "Komiser" ismi yanıp sönüyordu. Komiser Kâsım Bülbültekin. İsmi görünce gülümsedi.

Komiser ile tanışmaları iki sene öncesine dayanmaktaydı. Nezir, para kazanmak için, hafta sonları Beyoğlu'nun, Kadıköy'ün sahaflarında, eski basım kitaplar için geniş çaplı bir araştırma ve pazarlık yapıyor, ucuza kapattıklarını eve taşıyordu. Yazarına göre bazen kurşun kalemle bazen de dolma kalemle Arap ya da Latin harfleri ile bir hatıra notu yazıp onların imzasını atıyor, bu sayfayı özel hazırladığı bir solüsyon ile eskitiyor, birkaç hafta sonra bu notlar ve imzalar adeta ilk basıldığı zaman yazılmış gibi gözüküyordu.

Sonra bu kitapları meraklı acemi hevesli edebiyatçılara, koleksiyonculara fahiş fiyattan satıyordu. Bir gün Amak ı Hayal adlı kitabı, edebiyata hevesli bir komiser olan Kâsım Bülbültekin'e Filibeli Ahmet Hilmi imzası ile satıp da, komiserin kitabı övünçle edebiyat profösörü olan bir arkadaşına gösterip rezil oluşuna kadar hiç sorun çıkmadı. Sonrasında da komiserin tehditler savurmak yerine durumu komik bulması ile dostlukları başlamıştı.

Telefonu açıp, "Buyurun komuta... buyurun komiserim!" dedi.
"Kitapçı!"
"...efendim abi?"
"Uyuyor musun? Bu saatte uyulur mu hiç oğlum, ne biçim insansın sen ya hu! İşim var seninle, evine geliyoruz. Ya da dur, mikrop falan kaparım o evde, sen Çınaraltı Cafe'ye gel!"
"Bittabi komiserim!"

Bir yarım saat sonra Nezir, Kâsım ve onun yardımcısı Bünyamin ile bir masada oturup çay içiyorlardı. Ne uzun ne kısa, ne zayıf ne de şişman, tam ortalama ebatlarda saçları seyrekleşmiş bir komiserdi Kâsım. Yardımcısı Bünyamin Tok ise, hafif bir bahar rüzgârında yapraklarla uçuşacak zayıflıkta, gülüşü insana güven veren bir insandı. Kâsım normalde hep güler yüzlü olmasına rağmen bugün çok neşesizdi. Selam-sabah faslından sonra Kâsım, Nezir'e bir dosya uzattı. Dosyanın içerisinde, kan gölü içerisinde bir maktulün fotoğrafı vardı. Yüzüstü düşmüştü, belli ki, sırtından vurulmuştu, eli yerde bir şeye uzanıyor gibi idi. Uzandığı yerde de belli belirsiz bir yazı vardı. Nezir,

"Kim bu?" diye sordu.
"Ramazan Kılbız." Dedi Kâsım. "İkinci resme bak." İkinci fotoğrafta da elinin uzandığı yerin yakınlaştırılmış bir fotoğrafıydı.
"Âşıka Tuhfe"
Maktülün kanları ile yazılmış bir yazıydı bu.
"Aşığa hediye." dedi Nezir. "Evet." diye cevapladı Kâsım, "Dahası da var." Bir resim daha gösterdi. Yine kanlar içerisinde buruşmuş bir kağıt, Ramazan Kılbız'ın eline sıkıştırılmış.
Rakibin biri öldü, biri kaldı
Yazık ki, öleceği diri kaldı.

"Anladığımız kadarıyla, ortada hazin bir aşk hikayesi, bir mâşuk ve ona meftun birkaç tane âşık var." dedi Kâsım. Cümlenin şiirselliği ortalığı serinletti. Bünyamin devam etti, "Ama elimizdeki tek bilgi bu. Ne bir suç aleti, ne bir parmak izi, ne bir dna izi, ne de bir saç teli. İşin garibi Ramazan Kılbız'ın bilinen bir sevgilisi ya da platonik aşkı da yok, görgü tanığı yok, kamera kaydı yok, şüpheli yok. Tıkandık." Kâsım omuzlarını kaldırdı. Bünyamin de onu desteklercesine umutsuzca baktı. "Yalnız." dedi Kâsım, "Bu Tuhfe sözcüğü beni şüphelendiriyor. Neden hediye demiyor da Tuhfe diyor... işte

Devamı 6. sayfada

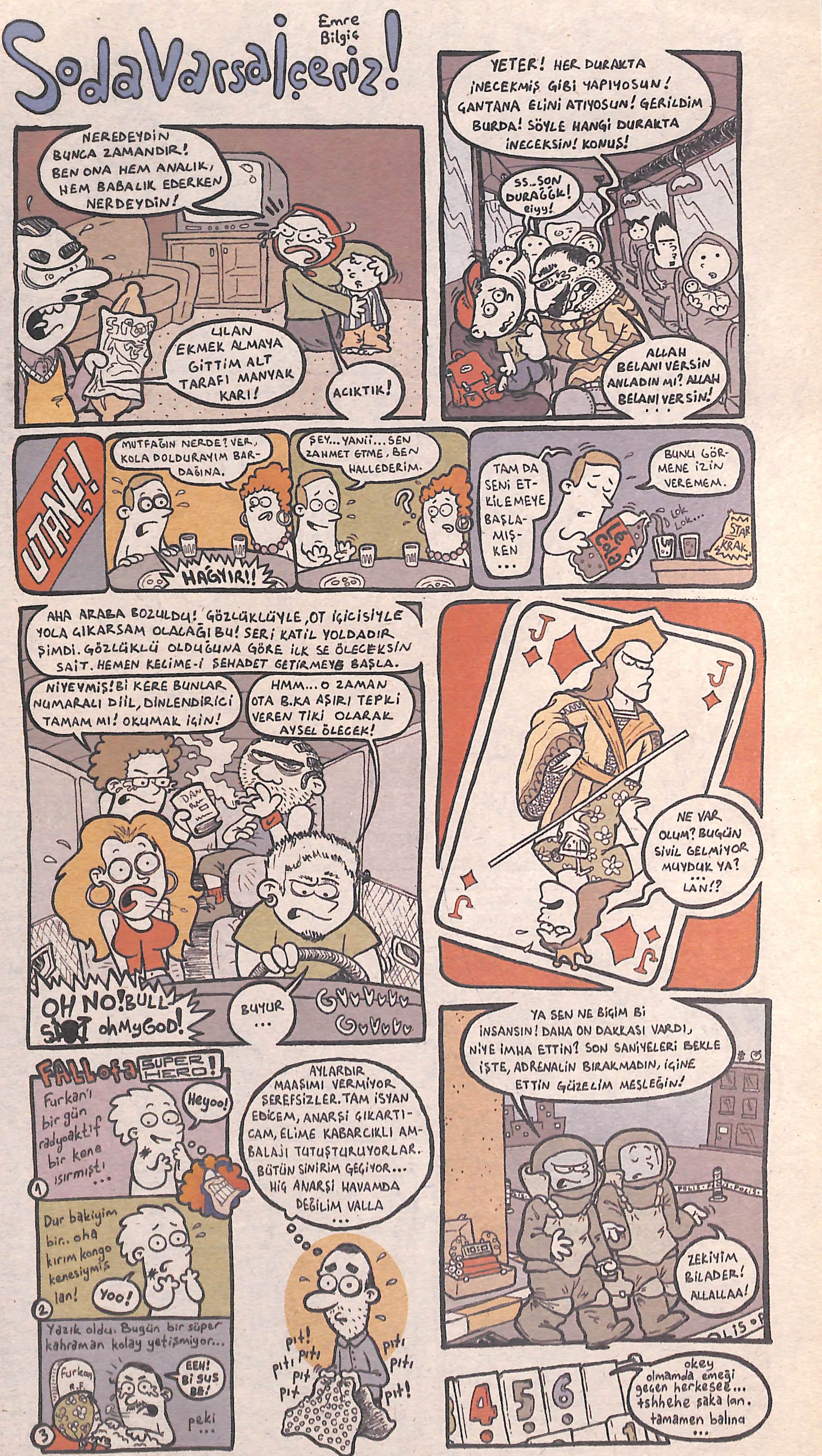

emretor@gmail.com - twitter.com/emrebilgic

* Aslında kedileri severim.. Ama gözümle ve uzaktan

Nezir, bu yüzden sana geldik, aslında sivilleri bu tür soruşturmalara bu şekilde katmak uygun değil ama, Bünyamin'i zor ikna ederek, gayrı resmi sana geldim. "

"Anladım abi, aklımda bir şey yok, ama araştıracağım." dedi Nezir. Sonra biraz daha muhabbet edip ayrıldılar.

Eve geldiği zaman evet kitaplara gömüldü. Tuhfe... Tuhfe... Kitap kulelerinin arasında ismi Tuhfe ile başlayan o kadar çok kitap vardı ki, Tuhfetül kibar fi esfaril bihar, Katip Çelebi'nin deniz seferleri hakkındaki kitabı... İşe yaramaz, Tuhfetü`l-Müteehhilin... III Ahmet döneminde Osmanlı Sarayı Başhekimi olan Mustafa Ebul Feyz el Tayyib`in yazdığı evlilikle ilgili lüzumlu luzumsuz bilgiler veren kitabı. İşin içinde aşk cinayeti varsa bundan bir şey çıkartabilir diye düşündü. Yalnız, kitabın içinde Tuhfe kelimesi geçmiyordu bile. (Geçen kelimeleri burada saymak ahlaka mugayir olacağından yazamıyorum) Tuhfet'ul-A'dad li Zev-ir-Rüşdi ves-Sedad, İbn-i Hamza Mağribi'nin 16. yüzyıl sonunda yazdığı bir matematik kitabı. Tuhfe-i Mübarizi, Anadolu'da yayınlanan ilk hekimlik eseri...

Nezir bakadururken kitap adlarından bir şey çıkmayacağını fark etti. Her kitabı sayfa sayfa incelemek de haftalarını alırdı. Çaresiz yatağına uzanırken gözü Tuhfet'ul-A'dad li Zev-ir-Rüşdi ves-Sedad kitabına takıldı. Logaritmanın kurucusu ünvanını haksız bir şekilde John Hagien'e kaptıran İbn-i Hamza, baştan aşağı formüller ve şekillerle dolu kitabında sonsuz geometrik şekillerle, sonsuz matematik formüllerini bağdaştırmıştı. Kitaptan sayılar, formüllerle dolu olan aklında bir şimşek çaktı. Âşıka Tuhfe, Âşıka Tuhfe! Yerdeki kitaplar arasında bir oraya bir buraya baktı, birkaç kitap kulesini devirdikten sonra en sonunda aradığı kitabı buldu. Tarih düşürme kısmını açtı.

Hayl-i kerrûba ne lâzım tevbîh
Didiler "âşıka tuhfe" târîh.

Divan şiirinde şairlerin harfleri allem edip kallem edip ebcet hesabına göre tarih düşürmelerine ve bu beyitlerin de güzel manalı beyitler olmasına her zaman ilgi duymuş, kitaplarının bir kısmını da bunu anlatan kitaplara ayırmıştı. Bir ay önce bu sayfaları karıştırınca görmüş, şimdi her nasıl olduysa aklına gelmişti. Gelibolulu Mustafa Âlî, Tuhfetü'l-uşşâk adlı mesnevîsinin sonuna koyduğu bu beyitte "âşıka tuhfe" nin harflerinin ebced değerlerini, mesnevinin bitişi olan 969 hicri/1562 miladi yılına denk getirmişti. Bu rakamlardan bir şey çıkabilirdi. Bir heyecan Kâsım'ı aradı, durumu anlattı. Kâsım da ona bir "aferin!" çekti. Doğru izde olduğunu söyleyip araştırmaya devam etmesini istedi.

Ertesi üç gün, Nezir kitapların arasında beyhude mekik dokuyarak geçirdi, Rakibin biri öldü, biri kaldı/Yazık ki, öleceği diri kaldı beyitleri üzerinden mantık yürütmeye çalıştı, biri ölüp diğeri kalan insandan başka ne olabilirdi? Aklına bir şey gelmiyordu. Belki bu beyitte gizli bir şey yoktu. Tarih düşüren beyite bir kez daha baktı. Daha fazla bir şey çıkar mı diye düşündü. Şairin hayatını inceledi, şair İstanbul'a hiç gelmemişti, eserlerinde de cinayete değinen hiçbir şey yoktu. Bir akşamı daha moralsiz geçirdi, Kâsım'ın da morali iyice bozulmuştu, hiç olmadığı kadar saldırgan konuşmaya başlamıştı. O gece yorgun uykuya daldı.

Gece uykusunu, büyük bir sarsıntı ve gürültü böldü. Deprem oluyor diye korktu ama kapı sert bir şekilde kapanınca deprem olmadığını anladı. Işığı açınca kitap kulelerinin yıkılmış olduğunu gördü. Hırsız? Bu eve hangi ahmak hırsız girerdi ki? Muhtemelen çıkışta hırsız da bu kitap kulelerinden birine takılıp yere kapaklanmış, ev de ahşap olduğu için bu kadar sallanmıştı. Işıkları açtı, pencereden sokağa göz attı, kimse yoktu. Yeri tastamam kitaplarla kaplı görünce eliyle rast gele üst üste koyarak eski kitap kuleleri görüntüsünü yeniden elde ede ede yatağına kadar geldi. Yatağının hemen dibinde açık bir kitap gördü. Bakınca içinde Aziz Mahmut Hüdai ismini gördü, "Hayırdır inşallah." Deyip kitaba baktı; "Evliya Çelebi Seyahatnamesi". Bir sayfa daha çevirince, şok oldu. "Rakibin biri öldü, biri kaldı." Diye başlayan beyit oradaydı. Hemen bir göz attı. Evliya Çelebi, Aziz Mahmut Hüdai Hazretleri'nin Sultan I. Ahmet'i Girit'i kuşatması için ikna etmeye çalıştığını, Sultan Ahmet'in de Anadolu'daki isyanları bahane ettiğini anlatıyordu. Bundan on iki gün sonra Anadolu'daki isyanlar bastırılınca da Aziz Mahmut Hüdai de sevinçle bu beyiti okumuştu. Nezir hemen, cep telefonuna uzandı.

Haberi duyan Kâsım ve yardımcısı Bünyamin hemen Nezir'in evine geldiler. Nezir Aziz Mahmut Hüdai'nin şiirini anlattı ve ekledi. "Ağabey, sanki katil bizimle oyun oynuyor ve adresini açık açık veriyor. Size bir şey söyleyeyim mi? Garip gelecek ama katilin bize gösterdiği adres Aziz Mahmut Hüdai sokağı 96/9 olabilir mi? En azından bir tombala çekelim belki bir şey çıkabilir?" Kâsım,

"Olabilir Nezir, gerçi bu dediğin olsa olsa Cingöz Recai hikâyelerinde olur ama her ihtimali göz önünde bulundurmak lazım tabi, Bünyamin sen merkeze git, ben de bir ortalığı kolaçan edeyim Aziz Mahmud Hüdai'de böyle bir sokak var mı?"

"Sakın tek başına bir şey yapmaya kalkışma." dedi Bünyamin.

"O kadar acemi değilim Bünyamin, merkezde görüşürüz."

Kâsım evi terk etti. Bünyamin bir süre odada, kitaplar üstünde göz gezdirdi. Nezir'e veda edip çıkacakken, zemindeki tahtalardan birinin yerinden çıkmış olup bodrum katının gözüktüğünü görünce, Nezir'e,

"Şu tahtayı bir çiviyle tutturabilirsin." dedi.

"Hangi tahta?"

Sonra Bünyamin'in gösterdiği yere bakınca,

"Haa onu bugünkü hırsız yaptı galiba."

"Hırsız mı?"

"Evet, bu gece şaşkın bir hırsız bu eve girdi, kitaptan başka bir şey de bulamayınca çıkmaya çalışırken herhalde kitaplardan birine takıldı enayi." Sonra güldü ama Bünyamin'in yüzündeki ciddiyet de gözünden kaçmadı. "Peki." dedi Bünyamin, "Ben merkeze gidiyorum. Bir şey olursa sana da haber veririz."

Aradan üç saat geçince Kâsım aradı. Sesi çok neşeliydi. "Sen bir dahisin Nezir! Çabuk söylediğin adrese gel, seni bekliyor olacağız." Dedi ve kapattı. Nezir de hemen heyecanla çıkmaya hazırlanırken bir telefon daha geldi. Bu sefer arayan Bünyamin'di.

Sesi çok heyecanlı, "Kâsım abi seni aradı mı?"

"Evet."

"İşte ben de bundan korkuyordum! Şimdi beş dakika sonra kapına birisi gelecek, paketi al içindekileri oku, vakit kaybetme." Telefon yüzüne kapandı.

Gerçekten de tam beş dakika sonra kapı çaldı. Salaş kıyafetli birisi ona bir kutu verdi. Kutunun içinde bir silah bir de not vardı. Notu okudu ve Aziz Mahmut Hüdai sokağa doğru yola çıktı.

Devamı 14. sayfada

BATIL BALİNA

SALİH KILINÇ

Dilovası'nda Yaşayan İnsanlar

İzmit'te görev yaptığım yıllarda evime giderken her gün arabamla Dilovası'ndan geçmek zorunda kalıyordum. O günlerde burası çok kötü kokuyordu. O zamanlar şunun farkına vardım; ben bu kokuya, kirliliğe dayanamıyorken Dilovası'nda yaşayan insanlar bundan hiç rahatsız olmuyordu.

Onlar parklarda geziyor, yemek yiyor, hatta bir kısmı piknik yapıyordu. Bu durum bana çok tuhaf gelmişti. Demek ki kötü bir ortamda bulunan insanlar bir müddet sonra oraya uyum sağlayıp alışıyorlar ve bu ortamın çirkinliğini göremiyorlardı. Bir an için düşündüm, acaba bu uyum sadece fiziki ortamla mı ilgiliydi, yoksa düşünceler, sosyal davranışlar, etik kurallar gibi toplumsal hayatı etkileyen unsurlar için de geçerli miydi?

("Dilovası'nda Yaşayan İnsanlar, Dün Sağlıklılar, Bugün Bi Bakmışssın Hepsi Hasta" adlı kitabımın arka kapağından, Fiyatı 30.00 lira, ulusalcı kerizlere duyurulur!)

Tam iki aydır "Haliç'te Yaşayan Simonlar-Dün Devlet Bugün Cemaat" adlı kitabı okumakla meşgul bir kadın biliyorum. Hayatında hiçbir kitabı baştan sona okumadığına eminim bu kadının. Ama kitabını çantasından çıkarıp eline alışı, ardından ayraçla belirlenmiş sayfayı öyle bir açısı var ki kendisini ilk defa görüyorsanız kırk yıllık bir kitap kurdu zannedebilirsiniz. Ama ikinci, üçüncü… on beşinci gün hep aynı sayfalar etrafında dolandığını görünce anlıyorsunuz işin rengini. Kitap kapağını gözünüze sokan, safını belli etmek için can atan kemalist bir mücahide var karşınızda.

Yağmur o gün kelime kelime yağıyordu. Yoo, edebiyat yapmıyorum. Yağmur kelimi o gün adamakıllı ıslatıyordu. Bir kel olarak artık rüzgârı da yağmuru da sevmiyorum. Tam "Hiçbir kelden edebiyatçı olmaz" yollu bir homurtu çıkacakken ağzımdan, aklıma birden dünyanın en kel ve en romantik insanı S.İ. "düşüyor". Susuyorum. Hatta eski romanlardaki gibi susuyor, susuyor, susuyorum…

6 Nisan 2009 tarihli "Mürekkebimin Sonu" başlıklı yazısından bu yana Gökhan Özgün'den haber alamıyoruz. Bari internete girip döne döne "Abdurrahman" başlıklı yazısını okuyalım. Şöyle: Arama motoruna "Gökhan Özgün+Abdurrahman" yazıyor ve ilk gelen sayfaya tıklıyoruz. Tabii, iyi bir metni iyi demlenmiş bir çay ya da koyu bir kahve eşliğinde okumak isteyenler daha fazla mesai harcayacaklar.

Aslında belki de iyi yaptı Gökhan Özgün köşe yazmayı bırakalı. Her gün köşe yazınca insan, gün geliyor Ahmet Hakan'la bile muhatap olmak zorunda kalıyor. Bu yönünden bakınca gerçekten kirletici bir şey köşe yazarı olmak. Siz ne kadar kaçarsanız kaçın muhakkak kirleneceksiniz. O yüzden bırakabilmek lazım yeri geldiğinde.

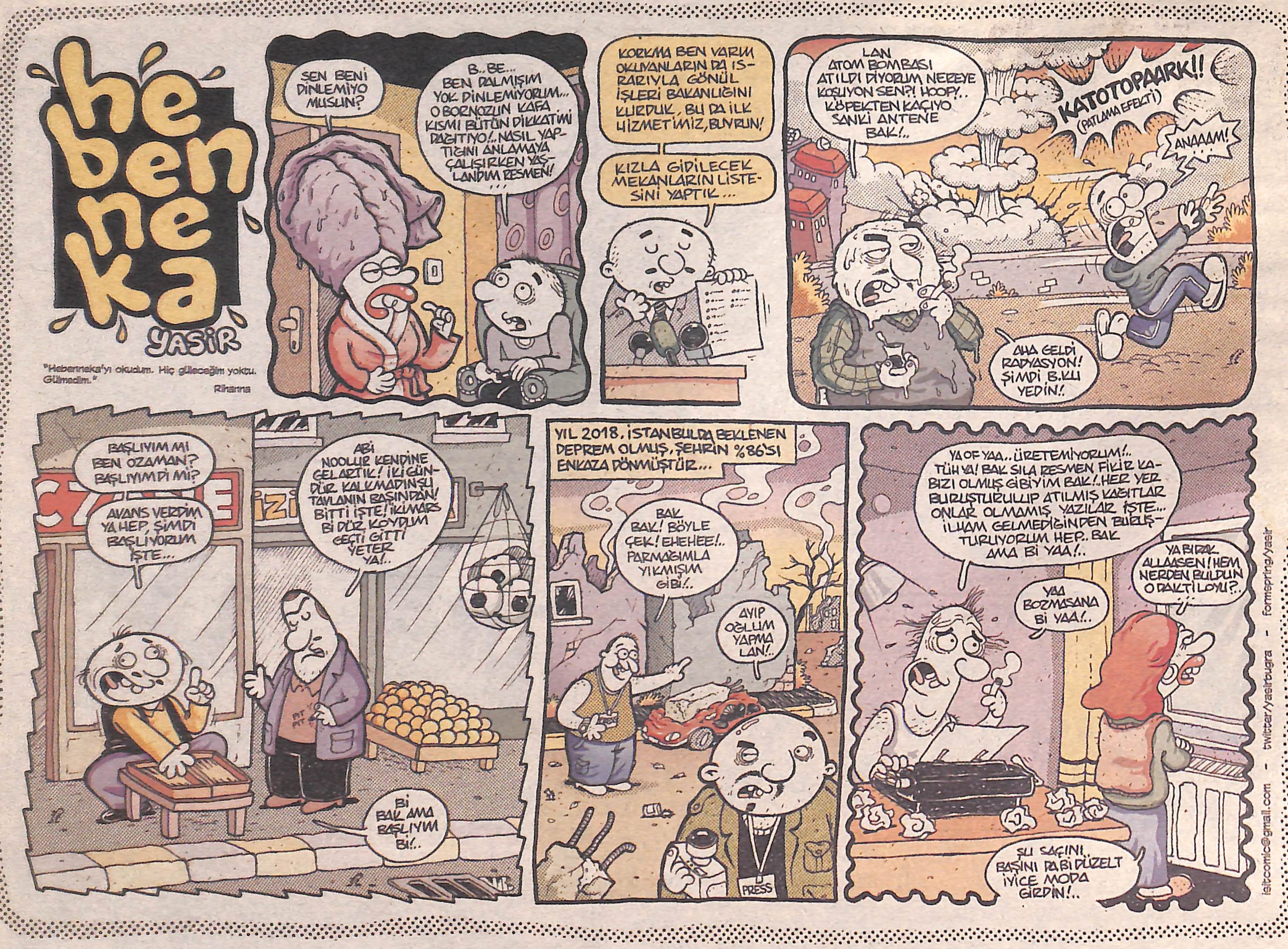

BEBELERE MASALLARI

KIRMIZI BAŞLIKLI SARIKIZ

Siz masalımızın ismini zinhar 'red-baş' diye anlamayın. 'Mal'i Erbil'in durumuna düşersiniz. Feleğin çarkı aleyhinize dönebilir.

Evvel zaman içinde, nalbur pasaj içinde bir kasabada çok iyi kalpli bir sarı kız yaşarmış. Bu kız o kadar iyi kalpliymiş ki sistemle çok iyi geçinir, her sıkıştığında yardımına koşarmış. Evden her çıktığında kırmızı pelerinìyle kırmızı başlığını giyermiş. Başındaki bu serpûştan dolayı onu "Kırmızı Şapkalı Sarı Kız" diye tesmiye etmişler. KŞSK bir gün yine 'ormana gidiyim bari' diye çıkmış. Bu masalda nedense kızlar hep ormana gidermiş. Bunların annesi babası yok muymuş, niye ne idüğü belirsiz masallarda çocuklarını ormana yollarlar, hem de kabalistik açıdan tehlikeli bir renk olan kırmızı başlığı taktırırlarmış. Anlaşılamamış hadisedir. Neyse ormanın kozmik vadilerinde kaybolmuş. Kötü cinler onu Sihirli Fasulyeler marifetiyle yakalayıp periler ülkesine 'kafes' içinde kaçıracakken fasulye gaz yaptığından naşi geğiriverince (çok özür yani!) Nurgenekon vadisinden gelen Badem Bıyıklı Şakir onu 'ses gücüyle' kurtarmış. Hemen sarıkızın boynuna Cevşen'ini asıvermiş. KBSK, BBŞ'ye, 'Aa, sizin sesiniz niçin pamuk gibi?' demiş, o da, 'Sizinle daha iyi mükâleme edebilmek içün!' diye saçmalamış.

Ossaat gökten üç ses kaydı düşmüş. Birini internete, diğerini tv'lere vermişler, öbürünü de ne olur ne olmaz diye saklamışlar. Kırmızı Başlıklı Sarı Kız, Beyaz Takkeli Badem Bıyıklı Şakir'le evlendikten sonra adını Kırmızı Türbanlı Sarı Kız olarak değiştirmiş. İkisi mesut bahtiyar şekilde bürokrasinin derinliklerindeki vadilere doğru birlikte yol almışlar. Yolda Ağustos Böceği ve Karınca'ya da rastlamışlar ama pek muhatap olmamışlar.

ALTERNATİF MASAL İSİMLERİ

Fareli Köyün Mavalcısı: Çıkmayan kısmın özeti olmaz; ama Numan diye masum bir çocuk varmış? Yüzyıldır uyuyan güzel Saadet'le Esenler Otogarı'ndan kaçarak mutluluğu aramak istemiş. Lakin ilk istasyonda jandarma çevirince macera başlamadan sona ermiş. Onun başına gelenler parayla olmadığı gibi 'kongreyle de saadetin olamayacağının' ispatı imiş. Hepsi birbirinden nadide atını vuran kovboy olan Nechmiyadis, Kazanchakis, Oghuzkhanis masal kişileri olayımızın efsanevi kahramanlarıdır. Numan bakmış ki olmuyor, Saadet'i bırakmak zorunda kalmış. Masalımızın sonunda Agamemnon ve Paşamemnun'muş!

Parmak Vekil: Masalımız çok toto oynadığı için Aristotoles diye namlandırılan fânî şahsın zamanında geçmektedir. Eski Yunan'ın tombala Senatosuna seçilen vekilimiz sürekli parmak kaldırdığından lakabı Parmak Vekil olarak kalmıştır. Sürekli parmağını yalaması bal tutmasından değil, sürekli havada kalan elinin uyuşukluğunu gidermek içindir. Bir de onun sürekli burnu uzayan PM üyesi bir arkadaşı vardır ki, Pin kodu Okyo olduğundan herkes ona Pinokyo demektedir. Absürt bir masal olduğundan dinlemeye değmez. Zaten bu yüzden Yamuk Prenses ve Yediren Cüceler de bu hikâyeden ayrılıp, ormana çekilip kendi masallarını kurmuşlardır. Her ne kadar Parmak Vekil'imiz daha sonra cüceleri El-Kaide'ci diye ihbar etse de ormanda onları Gargamel dışında kimse bulamamıştır. (Kaynak: Kolpacı Şirin)

ÇAKRA FM SUNAR:

NIRVANAYA VARAMADIM!

Sıradaki ilahimsimiz son dönemlerde Uzak Doğu felsefelerini taklacı 'kişisel gelişim' kitapları marifetiyle camiamıza mal etmeye çalışan esnafa geliyor:

Nirvana'ya varamadım
'Kül' kokusu alamadım
Ben şu Ganj'a dalamadım
Çakralıyam, çakralıyam oyy.

Üçüncü göz açılmıyor
Ah şu Ganj'dan içilmiyor
Yine yatmış goca cameş
Otobandan geçilmiyor

Budha mı gelecekti başa
Guru'm coştu baştanbaşa
Çakralarım kireçlendi
Basmayaydım keşke yaşa!

Ön'yoga'malı haldeyim
Bilmiyorum ne haldeyim
Ne paryayım, ne yogiyim
Çakralıyam, çivilililyeeem.

Upanişâdumân oldum
Yandım da kül-duman oldum
Ramayana, Dalay Lama
Kast elinde yalan oldum.

Br.Otacı Zahter
otacizahter@hotmail.com

abdullah isminde entelektüel bir köy imamının olağanüstü serüvenleri

Mehmet'e dönüp baktım.
Yalan söyleyecek adam değildi. Yaptıysa yaptım derdi. İnkâr etmezdi. Ulan suçlu suçlu da oturuyor ama, bir soralım bakalım:

"Ne diyorsun Mehmet? Sen mi öldürdün bu adamın buzağısını?"

Topal Mehmet boynunu büktü. Uzun ve kemikli parmaklarıyla gür ve siyah bıyıklarını sıvazladı. Kara gözlerini kıstı. Taa uzaklara baktı. Belki 'garip ve çileli' anasını düşündü; belki komşu köye gelin giden 'töre kurbanı' on altı yaşındaki bacısını...

Neden mi?

Çünkü toplumcu gerçekçi metinlerde, kahramanlar gözlerini kısıp taa uzaklara bakarak, böyle şeyler düşünürler.

Ya Allahın belası bir muhtar vardır; 'hökümetle-cendermeyle' işbirliği yapan; kara sakallı çirkin bir imam aracılığıyla halkın dînî hassasiyetlerini menfaati için kullanan; ya ceberut bir ağa vardır; astığı astık kestiği kestik, marabayı sömüren, ezen, aşağılayan; nedense hep şaşı, nedense hep topal, nedense hep suratsız bir şeyh vasıtasıyla, köylüyü canından bezdiren, hayatından usandıran... Ha olay 'böyük şeherde' geçiyorsa 'patron-işçi-fabrika-sendika' falan fişman...

Canım sen de amma yapıyorsun, hiç mi haklı değil adamlar? Olmadı mı yani böyle şeyler?

Oldu olmaya da, merhum Âkif ne diyor:

"Zulmü alkışlayamam, zâlimi asla sevemem;
Gelenin hatrı için geçmişe kalkıp sövemem,
Adam, aldırma da geç git, diyemem; aldırırım;
Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırırım!"

Yani? Yani 'dünya sisteminin' ülkemizdeki faşizan uygulamalarından biz de rahatsızız. Fakat bu toplumcu gerçekçi amcalar güya zulme karşı direnirken her fırsatta milli ve ahlaki değerlerimizi kötülediler. Her seferinde caminin imamı kötüydü, her seferinde hoca yobazdı, her seferinde şeyh efendi sahtekârdı. Ayıp be. Ulan bir tane hikâyenizde, bir tane filminizde de şu adamları hakkaniyetle anlatsaydınız ne olurdu be? İnsafsız şarapçılar.

"Niye soruyong hocefendi; gösterdik işte delilimizi: umuma açık mekânda, hemi de bastıra bastıra söylememiş mi: ben bu adamın buzağısını öldüreceğim, diye?"

"Söylemiş de..."

"Böylelikleṇ, alacalı bulacalı nazlı buzağımın katilinin kasten ve taammüden aha da bu Topal Mehmet olduğu delilleriyle ve de şahitleriyle ortaya çıkmış oluyor. Kasıt da ortada, niyet de ortada, katil de ortada. Ve de 'el umûru bi megasıdihe' hükmü gereği..."

Bu Kılsız, lafı uzattıkçaTHHHHYHHBzzzvv uzatacak belli ki. Tekrar Topal Mehmet'e döndüm:

"Sana söylüyorum Mehmet kardeş; sen mi öldürdün bu adamın buzağısını?"

Mehmet nihayet kıpırdadı. Başını hafifçe kaldırdı. Yutkundu. Boğazındaki çıkıntı aşağı kayıp tekrar yerine oturdu. Yine bıyıklarını sıvazladı. Konuş be kardeşim. Bu kez konuştu:

"Öldüreceedim de... Gısmet olmadı."

"Aha gene itiraf etti; öldüreceedim dedi, herkesler de duydu. Şahitsiniz deel mi ağalar?"

İhtiyarlar, Kılsız Necati'nin rüzgârıyla şöyle bir dalgalandılar. Kimi boğazındaki gıcığı temizledi, kimi söver gibi öksürdü, kimi aksi aksi baktı; fakat konuşan olmadı.

Şakır şakır şakırdayan Necati'yi yerine oturmak için biraz sert yaptım:

"Necati efendi, efendi efendi otur yerine, karı gibi şakırdayıp durma!"

Üç kere üst üste 'efendi' hitabına maruz kalan Kılsız Necati utandı, yerine geçip oturdu; fakat söylenmeye de devam etti:

"Gördügüz işte; herif kendi ağzıyla itiraf ediyor, öldüreceedim diyor. Ben daha n'ediym gardaşım; başımı hangi daşlara vuriym, gitti alacalı bulacalı nazlı buzağım... Şeriatta ne buyruluyor: 'El umûru bi megasıdihe' buyruluyor. Bu ne demek? Ak sakallı ulu hocalardan duymuşuz ve de kara kaplı kitaplardan okumuşuz ki, bu şu demek: El umûru bi megasıdihe, yani, bir işten maksat ne ise, hüküm ona göredir. Maksatlar fiillere de sözlere de şamildir. Bu Topal olacak adam, benim buzağımı katletmeye azmü cezm ü kast eylemiş besbelli ki."

Kulağının kepçesine tükürdüğümün şerefsizi... Ulan bu kadar malûmatı halis niyetle edinseydin belki de adam olurdun.

Ben niye kaçtım ulan şehirden? Niye kaçtım modernizmden? Bozulmamış tabiatı, temiz fıtratı bulurum belki diye. Saf insanı bulurum belki diye. Senin gibi cahillerle uğraşmak için mi? Ha 'cahil' desem kabul etmez; herifte 'bilgi' var çünkü. Baksana döktürüyor... İşte tam da bu noktada iç monoloğumu felsefi bir düzleme taşıyabilirim. Şöyle ki: Herifte bilgi var; ama cahil! Nasıl oluyor? Hep öyle değil mi? Modernizm, 'bilgi sahibi' ama 'cahil' insanlar üretti.

Efendimiz aleyhisselamın karşısındaki Mekkeli müşriklerin cehaleti, nasıl bir cehaletti? Ki adamlar aslında okuma yazma biliyor; şiir ve edebiyat sahasında at koşturuyordu? Ve de aslında 'ümmi' olan, Efendimiz aleyhisselamdı?

Ne sevimli bir paradoks!

Arkadaşlar, biz de ak sakallı ulu hocalardan duymuşuz ve de kara kaplı kitaplardan okumuşuz ki, burada söz konusu olan cehalet, ilmin değil; hilm'in zıddıdır vesselam...

Yani? Yani adam inat ediyor! Yani adam kibirli! Yani adam ahlaksız! Yani adam kendini olgunlaştırmak için değil, sadece hava atmak için kullanıyor bilgiyi; içselleştirmiyor.

Ulan şunu bir ele alayım dedim. Hazır meclis de kurulmuşken... Rezil edeyim şu densizi de, alsın boyunun ölçüsünü.

"Necati efendi!" dedim en azametli ses tonumla, "Fiil, kasıt ve niyet diye bir şey var!"

Lafı ağzıma tıkadı Kılsız küstah:

"Bilirim hocefendi, bilmez olur muyum? Bazı ameller fiile bitişik olmadıkça sadece kast ile sabit olmaz. Fakat sen de bilirsin ki, yalnız kast ile sabit olan durumlar da vardır; mesela misal, bir şahıs lisânen ikrar etmese de sırf kalben küfrü kast etmekle, iman dairesinden çıkmış olur."

"İyi de birader, sadece terk kabilinden şeylerde kastın fiile bitişikliği şartı aranmaz. Bazı ameller de vardır ki, hükm-i şer'ileri hem fiile hem de kasıt ve niyete dayanır; bunlar bulunmadıkça şer'an muteber olmaz!"

Meclistekiler pinpon maçı izler gibi, bir bana bakıyorlar bir Kılsız'a.

"Fakat hocefendi, mesela misal, bir şahıs, bir başka şahsın malını, müsaadesi olmaksızın, şaka niyetiyle alsa, o mal da hasbelkader alanın elinde telef olsa, bunun hükmü ne olur?"

Soruya bak. İyi çalışmış belli ki. Şerefsiz.

"Burada fiilî bir kasıt vardır." dedim, "Malın telefi durumunda, ödenmesi gerekir."

"Hâlbuki burada gasp ve telef etme kastı yoktu, değil mi?"

"Eee?"

"Bizim davamızda ise, Topal'ın kastı ve niyeti herkesçe malûmdur. Hatta benim buzağım kendi kendine ölmüş olsaydı bile, Topal katil sayılırdı. Çünkü bu Topal onu öldürmeye azm ü cezm ü kast eylemiş idi."

Meclistekiler yine dalgalandı. Çok şaşaalı bir iddia. Nefis bir şov. Necati'nin bu lafı birçoğunun işini bitirebilir. Hak verecekler. Dedim ya, tartıştığımız konular fıkhi olmaktan çıkıp acayip bir şekilde siyasi mahiyet kazanıyor. Halkı ikna etmek de zorlaşıyor haliyle. Aslında bu son cümlesiyle fena halde çuvalladı da... Ama bakalım köylü nezdinde bunu ispatlayabilecek miyiz.

"Ne dedin, ne dedin?" diye bağırdım. "Bir daha söyle bakalım şu hükmünü."

Yemediğimi fark etti; ama geri de dönemedi utanmaz arlanmaz Kılsız:

"Demek istediğim şu ki..."

Zaman kazanmasına izin vermek istemedim. Üç saniyede otuz üç yalan kotaracak potansiyel var herifte; bastırdım:

"Bırak bırak! Demin söylediğini aynen tekrar et; lafı karıştırma! Demek senin buzağı kendi kendine ölmüş olsaydı bile, Mehmet onun katili sayılacaktı öyle mi?"

"E öyle..."

"O demin bahsettiğin ak sakallı ulu hocalar ve kara kaplı kitaplar bu konuda ne diyor biliyor musun Necati Efendi?" diye gürledim; hükümden eminim çünkü; özgüvenim tam. Necati de iyice korktu zaten.

"Ne diyor?"

"Diyor ki, bir şahıs, diğer bir şahsın malını gasbetmeye niyet etse, velâkin niyetini gerçekleştiremeden, söz konusu mal, sahibi elinde zayi olsa..."

Ulan sen kiminle dans ettiğini sanıyorsun Kılsız şerefsiz. Piyasanın cehaletinden faydalanıp, şeriat adına kendi hükmünü yürütecek adi herif...

"Nasıl yani?" dedi tırsak tırsak.

Her şeye aklın eriyordu da hüküm aleyhine tecelli edince mi 'nasıl yani' diyorsun. İşine geldi mi en tozlu kitaplardan en metruk hükümleri çıkarıp getirmeyi biliyorsun... Şimdi şu işi kökünden halledelim. Tekrar Mehmet'e döndüm:

"Mehmet kardeşim, bak; 'öldürecektim de kısmet olmadı' falan diyorsun... Açıkça söyle: sen öldürmedin değil mi bu Necati'nin buzağısını?"

'Öldürmedim' dese tamam aslında. Ama Tatar Ramazanlığı tutar da 'Burada öldürülecek bir buzağı vardı; onu da ben öldürdüm!' demeye kalkarsa o zaman işler fena karışır.(Devam edecek... İnşallah...)

ÖMER FARUK DÖNMEZ

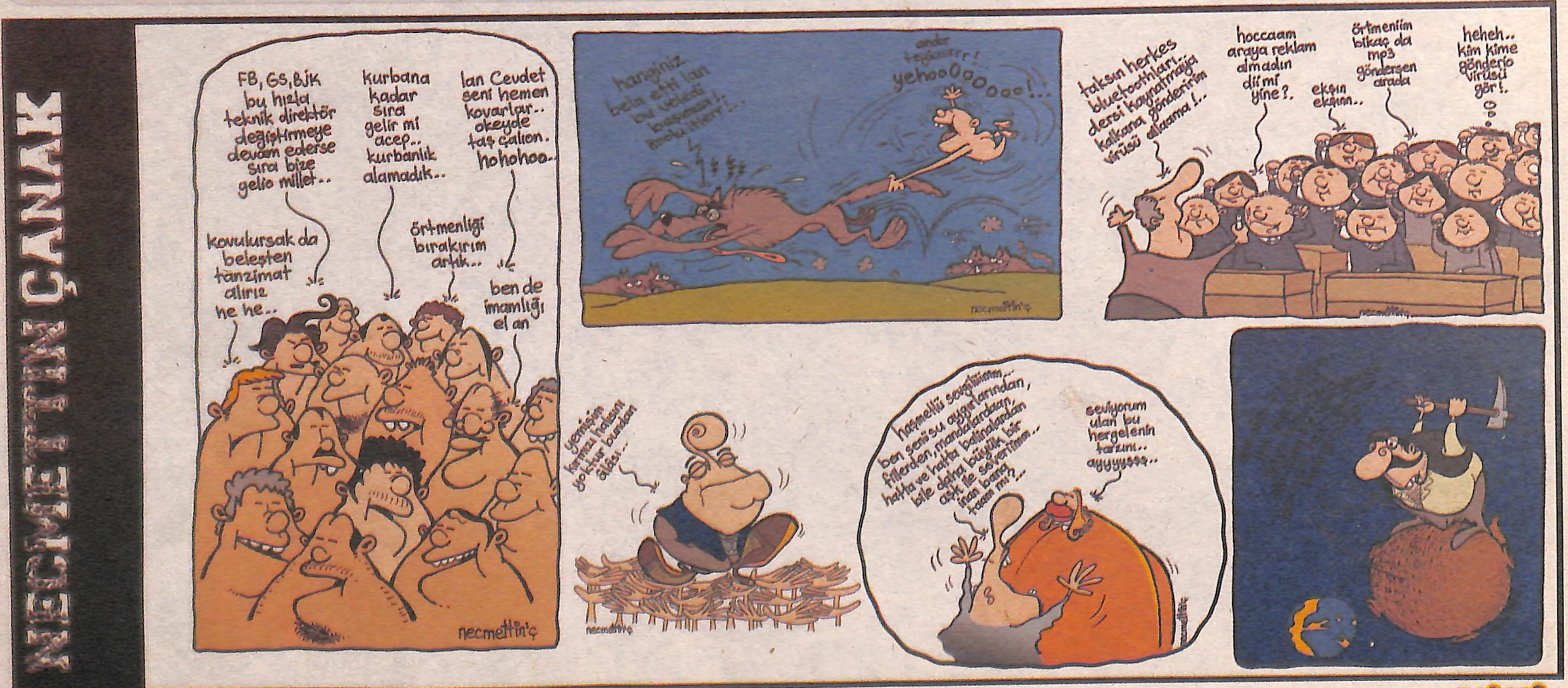

NİYAZİ ÇOL

HAKİYKAT DENİLEN TEK DİŞİ KALMIŞ CANAVAR...

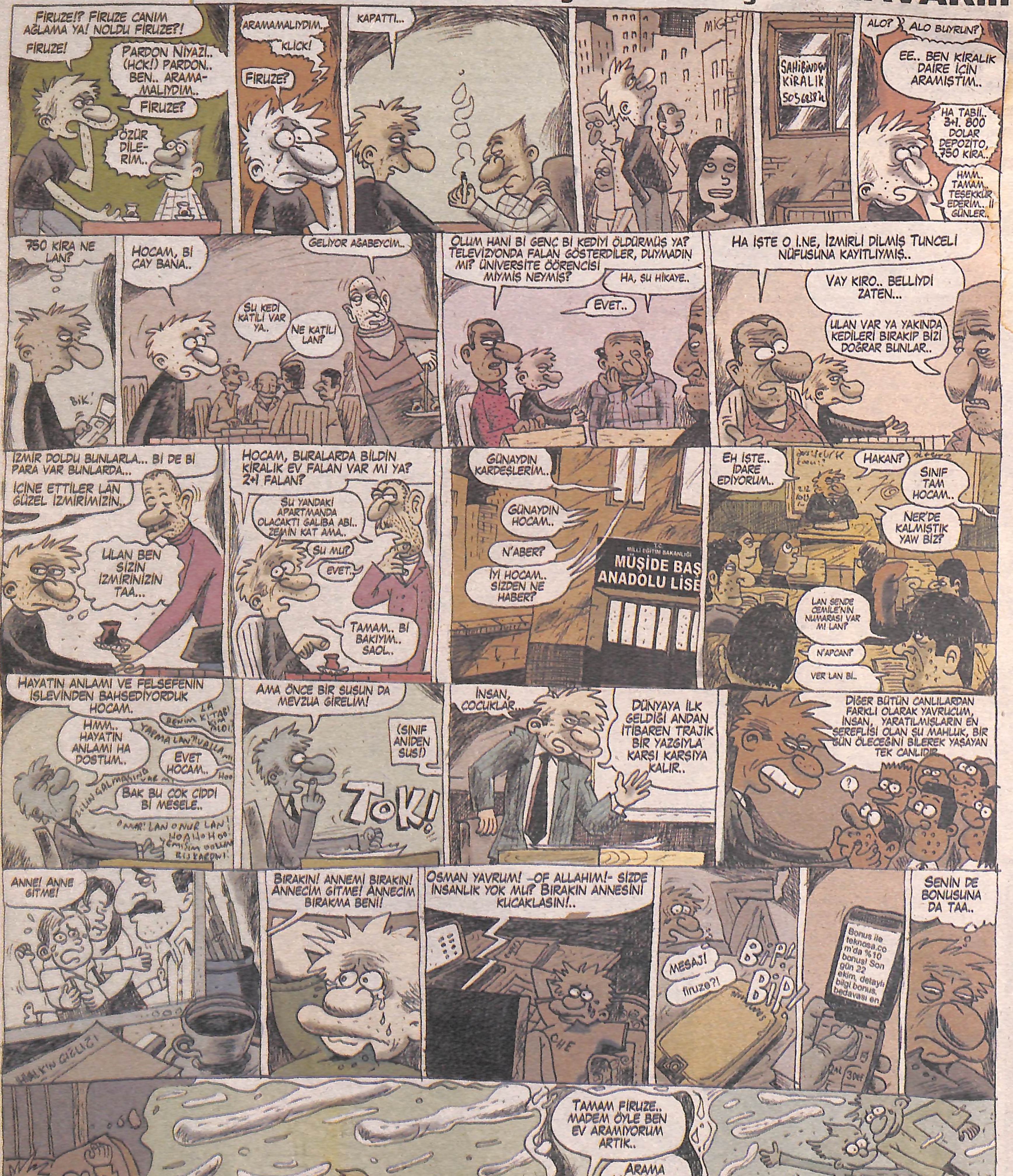

niyazicolbey@gmail.com | twitter.com/benhayattayken | formspring.me/benhayattayken | friendfeed.com/benhayattayken | benhayattayken.blogspot.com

DEVRİMCİ DERVİŞ

NAZIM TAŞAN

'Türkiye'nin asıl sahibi ve efendisi, gerçek üretici olan köylüdür. O halde, herkesten daha çok refah, saadet ve servete müstahak ve layık olan köylüdür.' Mustafa Kemal Atatürk

Gazi Mustafa Kemal savaştan sonra cumhurbaşkanlığı sırasında bir gün 'halk ne âlemde acep' diye meraklanmış. 'Savaş bitti ama bakalım halkın refah durumu nedir.' Atlamış V12 amblemli Lincolnüne, açılmış Anadoluya. Tarlada çalışan bir köylü görmüş giderken. Durup hal hatır sormayı arzulamış. Köylü işi bırakıp atanın yanına koşmuş. 'Nasılsın çocuk' diye buyurmuş vakarlı önder. Köylünün gözleri parlamış, milli mücadelenin kahramanı devletin başı ulu ata hatırını soruyormuş. 'Bugünümüze şükür olsun' demiş. 'İyiyiz.' Sonra birden başını öne eğmiş, hüzünlenmiş ve ayaklarını gizlemeye çalışarak 'efendim' demiş. 'Bizim tek üzüntümüz sizsiniz. Duyduk ki hastaymışsınız. Çok içiyormuşsunuz. Siroz olmuşsunuz. İçmeseniz? Size bir şey olursa biz ne yaparız.' Mustafa Kemal köylünün gizlemeye çalıştığı ayaklarına bakmış. Birinde yırtık eski bir karalastik, diğerinde o da yok. Meşinle sarmış, iple bağlamış ki ayakkabı görevi görsün. Gözleri dolmuş ulu önderin, 'ah!' demiş. 'Siz bu haldesiniz diye üzüntüden içiyorum ben.' Sonra yağmur yağmış.

(İki ihtimal var. Ulu önderin yukarıda alıntıladığımız sözü bu olaydan sonra söylenmiştir, bu bir; ya da önce söylenmiştir, bu iki.)

'Gerçek olan her şey doğru değildir. Örneğin yalan.' Stanislaw Lec

Bir arkadaşım anlattı. Küçükken bir gün babası bakkaldan yağ alsın diye beş lira vermiş. Arkadaş yağ almamış, şeker almış, çukulat almış. Akşam olmuş eve gitmiş. Babası sormuş. Yağ nerede? Kafasını öne eğmiş. Yağ alamadım, demiş. Neden, diye kükremiş babası. Parayı kaybettim, demiş. Nerede? diye sormuş babası. Ambarın orada, demiş. Git ve parayı bul, diye emretmiş baba. Panik halinde fırlamış evden, ambarın önüne gitmiş. Korkudan aramaya koyulmuş. Parayı harcadığı aklından çıkmış ve gerçekten kaybettiğini zannetmiş. Tam bir buçuk saat ambarın önünde aramış durmuş parayı. Bulamamış. Çocukluk işte. Kim çocuk olmak istemez ki. Sonra yağmur yağmış.

'İnsan şişirilmiş tulum gibidir, ağzı açılınca söner.' Kaşgarlı Mahmut

Amasya'da Büyükağa Hafızlık ve Kuran Kursu vardır. Biz orada kalırken Ali Dede diye hitap ettiğimiz bir gece bekçisi vardı. Yatsı namazına gelir sabah namazından sonra evine dönerdi. Ali Dedeyi tanıyana kadar gece bekçilerinin cinlerden, ifritlerden, karanlık bir takım varlıklardan korkmadığını sanırdım. Öyle değilmiş, onlar da korkuyor. Ali Dede korkularından korunma yolu olarak en mantıklı şeyi yapmış ve Kuran'a sarılmıştı. Kursun asıl adı Büyükağa Medresesidir ki 1488'de II. Bayezid'in Kapı Ağası Hüseyin Ağa tarafından yaptırılmış olup sekizgen yapıya sahip ilk medresedir. Ortasında bir havuz bulunur. Biz oradayken kapıdan girince karşıda mescit, sağ tarafta yemekhane ve yatakhaneler, sol tarafta ise; idare ve derslikler vardı. Tabi bunların konumuzla ilgisi yok. Hafızlık nasıl yapılır bilen bilir. Temel esprisi Kuran-ı Kerim'i baştan sona ezberlemektir. Akşamleyin sonraki gün okunacak sayfa ezberlenir ve sabah namazından sonra hocaya okunur. Uykuda öğrenme denilen hadise sayesinde yatmadan önce ezber tam yapılamasa bile sabaha kadar beyin durmayıp tekrar ettiği için şaşırtıcı bir şekilde gece ezberlenemedi zannedilen sayfalar sabah rahatlıkla okunur. Uykuda öğrenme en iyi öğrenme şeklidir derler. Hatta bir takım telkinlerle kötü davranışların bile değiştirilebileceğinin mümkün olduğundan bahsedilir.

Örneğin bol küfür eden bir arkadaşınıza o uyurken 'küfür etme, sen iyi birisin, küfür etme' tarzı telkinlerde bulunursanız belki bir hafta belki kırk gün sonra küfür etmeyi bırakacaktır. Bunların konumuzla ilgisi var. Ali Dede, Kuran'a geç sarıldığı için maalesef Yüce Kitabı çok iyi okuyamıyordu ve bazen yanlış okuyordu. Ezberlediği yerlerde de bir takım yanlışlar mevcuttu. Bu yanlışlara hafızlık literatüründe 'galet' derler. Ali Dede ifrit korkusundan mütevellit sekizgen medresenin içinde havuzun etrafında sabaha kadar bağırarak bu galetli ezberlerini okur dururdu. Bütün bunları şunun için anlattım. Bazen öğrencilerin yeni ezberlediği sayfa ile Ali Dede'nin sabaha kadar bağıra bağıra okuduğu sayfa aynı olurdu da öğrenci akşamleyin ezberini doğru yaptığı halde Ali Dede'nin sabaha kadar aynı yeri yanlış okuması yüzünden öğrenci de sabah dersi yanlış okurdu. Uykuda öğrenmenin bildiğim dezavantajı budur. Sonra yağmur yağmış.

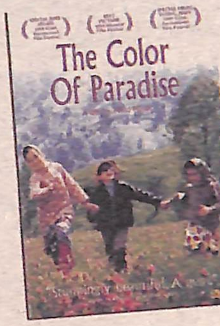

Majid Majidi'yi artık herkes duymuştur. Tanımayan yoktur. Kendisi baba yönetmen olup, muhteşem filmler çekmiştir. Onu da anmış olalım. Cennetin Çocukları, Cennetin Rengi, Baba (Father), Söğüt Ağacı filmleri şiddetli tavsiye.

'Gürültü için akordu bozmak yeter.' William Shakespeare

CAFCAFÇILAR NEREYE GİDİYOR?

EmreBilgiç'ten BİR POLİSİYE ŞAHESERİ

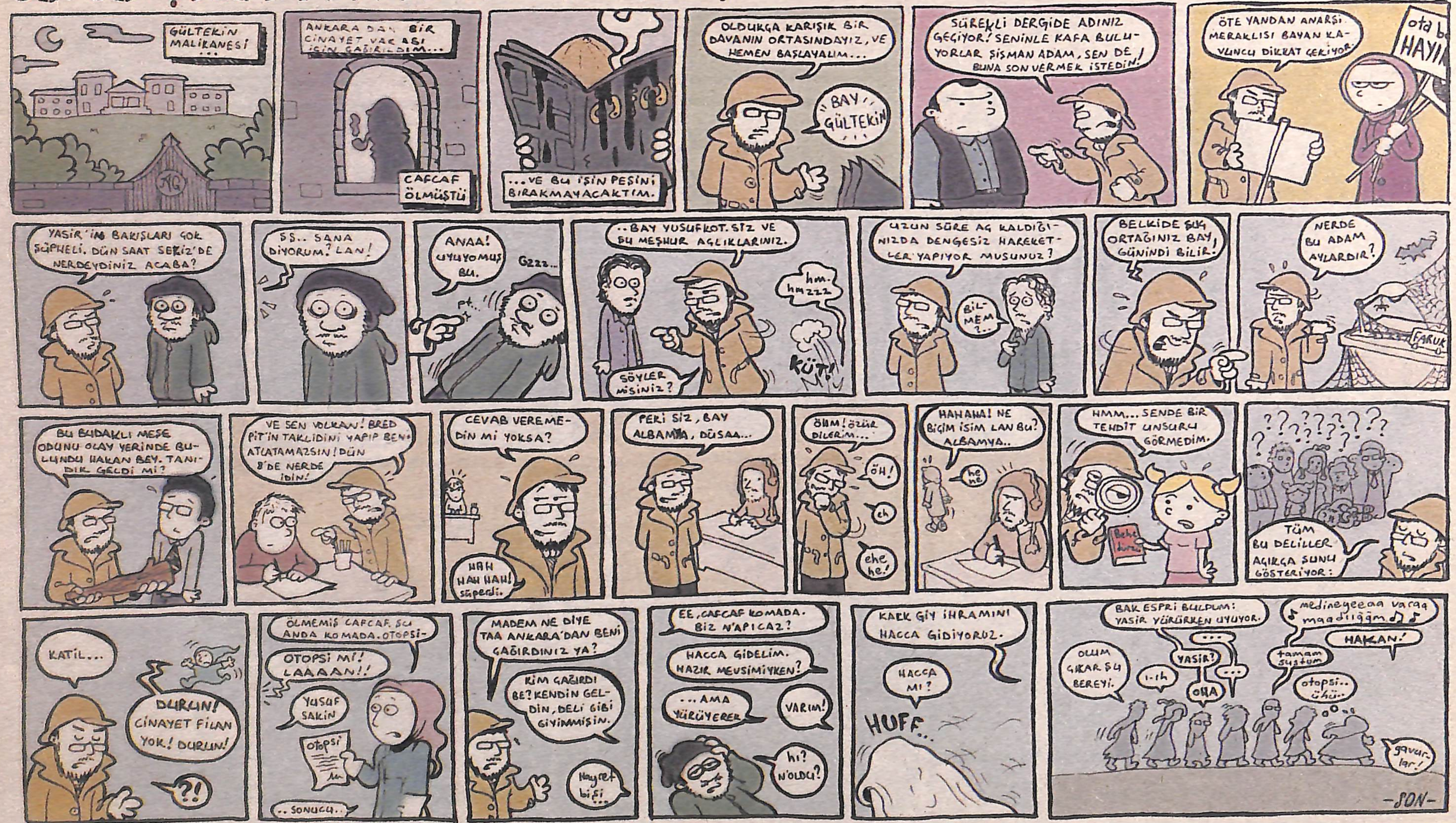

Gülme duvarı

* Gurur yapma, gurur duyacağın bişii yap...

* Batı sana 'güven me' (güven mi - bana güven) der ama sen ona asla güven - me

* Pinokyo, bir peri tarafından çocuğa dönüştürüldükten sonra büyümüş ve kukla sektörünün bir numaralı adamı olmuş... Babası Gepetto'nun yaşadığı kasabaya giden bi dostundan, dönüşte yaşlı adamı da yanında getirmesini istemiş... Pinokyo, kollarını açarak büyük bir mutlulukla gelen babasına "Baba bak ben adam oldum" demiş... Gepetto: "Ben sana adam olamazsın demedim" demiş... Kıssadan hisse senedi olmazmış...
Kıssa bir Sabancı kuruluşu diilmiş... Baba "Bursa bizim mi" diyen torununa Sabancı kafa göz girişmiş...

* Şanlıurfa, şanlı olmadan önce "ş" harfini nereyle anlatıyordu millet? Asıl Lüleburgaz'ı, Ödemiş'i, Ünye'yi il yapmanız lazım...

Yumuşak genin "y" si dese ya birisi...

* Avrasya maratonunun köprü trafiğine takılmasından dolayı dünyada ilk defa bir maraton dört saatten fazla sürede koşuldu...

* Öğrenciyken akşam yemeğimizi bir esnaf lokantasında yerdik... Biraz ilersinde de, x sonsuza giderkenci sınıf bir kebap salonu vardı...

Burada yenilen lahmacunlar gines rekorlar kitabında en uzun süre sindirme rekoruna sahip bir o kadar kötü bir ağız tadı bırakan berbat ötesi şeylerdi işte... Bizi arada bişii dürter "Len hep aynı şeyleri yiyoz gidek şurda lahmacun yiyek" diyip girer "demez olaydım" çığlıyla kendimizi zor dışarı atardık... İşte hikayemiz bu lokantanın iki komik komisine dair:

Ön kapağı kırılmış ve kaset direk yapıştırılmış Yu-Ma-Tu marka teypten bir şarkı tırmalar kulakları...

Birinci garson: Len ne kadar eşeksin yav! Ulen ne kadar eşeksin yav! İbo bu şarkıyı Ceylan filminde söyledi...

İkinci garson: Len ne kadar eşeksin yav! Uleyn ne kadar eşeksin yav! İbo bu şarkıyı Mavi Mavi filminde söyledi...

Birinci garson: Len ne kadar eşeksin yav! Ulen ne kadar eşeksin yav! İbo bu şarkıyı Ceylan filminde söyledi...

İkinci garson: Len ne kadar eşeksin yav! Uleyn ne kadar eşeksin yav! İbo bu şarkıyı Mavi Mavi filminde söyledi...

Birinci garson: Len ne kadar eşeksin... (sinir bozucu derecede tekrar)

İkinci garson: Len ne kadar... (aynı şey)
İki taraf başka hiçbir argümanda bulunmuyor, eşek ve leyn kelimeleri ki o da ecnebice eşek demek zaten, havada uçuşuyordu... Masadan bir dost dayanamadı ve patladı:

"İbo bu şarkıyı iki filmde de söylemiş olamaz mı yauuv?" Sanki bana Ennio Morricone, Hans Zimmer gibi bir müzisyen İbo... Böyle her filmi için soundtrack hazırlayan falan...

* - Bu nohut değil ki!
- Görgüsüz karı işte...
Zengin olduk diye nohut yemeeni bööle yapmış...
- Ee bu ne?
- (hafif dudaklarını büzerek ve inceden eşini mezeleyerek)
Bi gün önceden suda marine edilmiş ve zeytinyağında küp küp soğanları pembeleşene kadar kavrulmuş, salçalı sıcak fındık yemeği!

* Dijital bişii icat etsem ve adını 'i-cat' koysam, 'ayket' diye okusam ne olursa olsun çok satar... (gidip tüm isim haklarını mı alsam n'apsam)

* İki kişi arasındaki iletişimin en fazla üçüncü şahıslar tarafından dinlenmesini herhalde Kızılderililer yaşamıştır. Birinci Duman: Orti, sanırsam bizi birileri dinliyor...
İkinci Duman: Len oolm gökyüzüne mesaj atıyorsun tabi birileri dinliycek...

* 70bin kişi dinleniyorsa bu 70bin kişiyi dinleyenleri kim dinliyor...
Bu ara telgraf daha da kötüsü güvercin iletişimine doğru bir geçiş kokusu alıyorum...

* Cem Yılmaz'ın Şener Şen ile yaptığı röportaj harika;

CY: Senle ilk rüyamda karşılaştık Şener Abi, sen bana doğru gelip tokat atmıştın.

ŞŞ: Sana el vermişim evlat...
Usta çırağını işe göndermeden önce tokat atması gibi... Büyük ustadan veciz bir cevap...

* İzmir'deki Hayvanat bahçesini gezdim kızımla

Soru: Her hayvanat bahçesinde mutlak olan hayvan nedir?

Cevap: Karınca...

* Karınca insanın kaç katıysa, dünyada insanın kadar katı karınca varmış... Hatta karıncalar arası 10binden fazla tür olduğu tahmin ediliyor ve bunlarda çok azına isim verilmiş... Yani bu dünyayı en fazla paylaştığımız varlık karınca...

* Hayvanat bahçesinin tabelasının altında bir sokak köpeğinin miskin miskin yatması...

* Çok severim, Vedat Özdemiroğlu'nun şu keşfini:
Çoban Kavurma: Görev-i süistimal Benim buna eklemem:

Çoban Salata: Mesleki dezenfermasyon

* Türkülerde postmodern mimari yaklaşımlar:

- Denizler altında demirden evler!

- Drama köprüsü dardır geçilmez...

- Bir evler yaptırdım more ramizem sazdan samandan İçine girilmez ramizen tozdan dumandan...

Kalın Sağlıcanan

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

NEFRETİM EVEREST

ahmet altay

nefretimeverest.com

iyotsuz@nefretimeverest.com

Mesaj Noktası

Sevgili ve değerli okurlarım; çok fazla olmasa da artık internet kullanma imkanı bulabiliyorum. Maillerinize elimden geldiğince yanıt verebileceğim için sevinçliyim. Mail ve dualarınızı lütfen esirgemeyin.

O şimdi bedelsiz!

Bulunduğum ortamda çizim yapmak neredeyse imkansız. Ruh sağlığım için her fırsatta çizim yapıyorum; köşe bucak kaçarakve dizlerimin üzerinde mukavvada.. En sıkıntı durum ise çizim yaparkenanıden oluşan seyirci kitlesi! Daha ötesi çizim yaptığımı görmesine rağmen"Bunu sen mi çiziyorsun?" diyenlerin çokluğu.. Malzeme bu kadar, ne diyeyim!

Kaynatma Noktası

Bunlara çok gülüyom!

1- Vatan sevgisini topraksallaştıranlara,
2- Vefa'yı semt ile özdeşleştirenlere,
3- Askerlik dokuz ay olacak diyenelere,
4- Emir almadan çalışmayan beyinlere,
5- Yeteneksizliğini kamufle edenelre,
6- Küfürsüz konuşamayan dingillere,
7- Tahareti bilmeyen paspallara,
8- Kaytarmayı şiar edinen embesillere,
9- Çakma pırpırlı zavallı yedeklere,
10- Kontör canavarı ankesörlere,
11- Tensel iletişimi tinselleştirenlere,
12- Temizlik noktasında su koyuverenlere..

DİPÇİK NOTLAR

ahmet altay

Bilgisayarı olmayanlar ve interneti sevmeyenler için 140 karakterli TWİTTER..

Beden uyur, zihin uyumaz..

Devşirme beyinden derviş çıkmaz!

Biri bana özgürlük kokan karanfil getirsin;
almadan da gitsin..

Zamanı öldüren katildir!

Hıyar yüreklerden cacık sevdalar doğar.

Gününü gün eden; gününü görür.

Adaletin temeli vicdandır!

Yürek depremleri zararsızdır.

Uydu olan; uyduruk yaşam sürer..

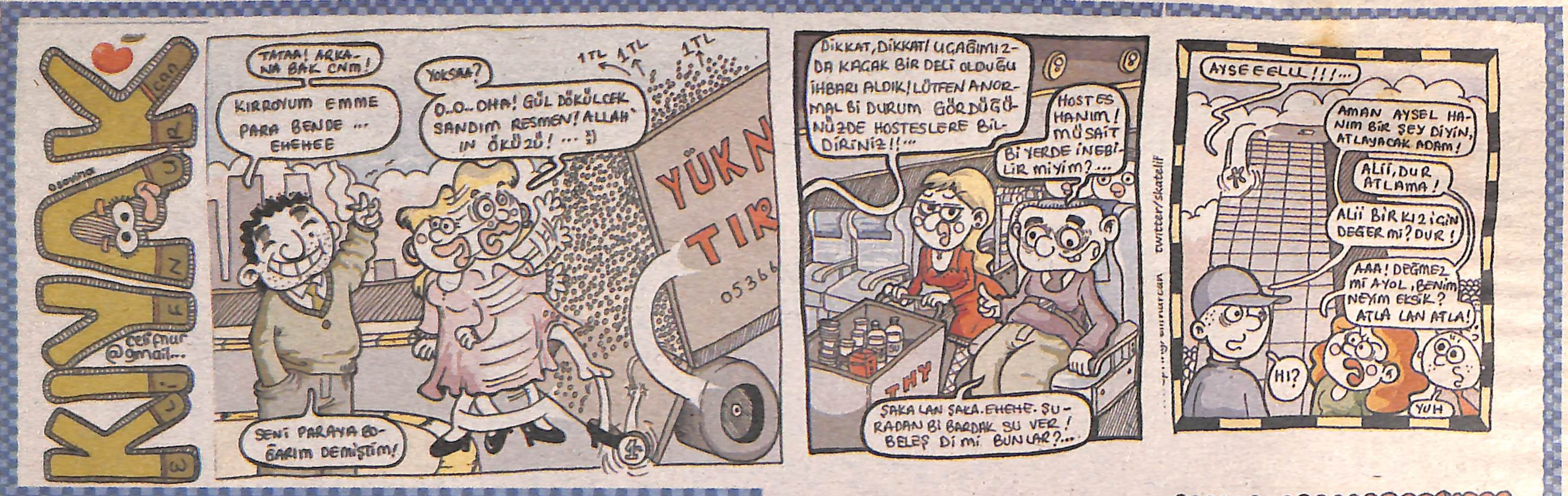

MÜELLEFE-İ KULUB

Haydi Erkekler Namaza'nın devamının devamı...

Aziz Mahmut Hüdai sokak 96/9, eski bir apartman dairesiydi. Nezir'i içeri Bünyamin aldı. Genişçe bir salonda Kâsım onu bekliyordu. Yanına geldiğinde Kâsım ona doğru yaklaştı, mesafesini koruyordu.

"Neden Nezir, neden böyle bir şey yaptın?"
Nezir şaşkın "Ne yaptım komiser?"
"Neden Ramazan Kılbız'ı öldürdün?"
"Ben mi? Nerden çıkarıyorsun bunları Kâsım abi?" sonra gözü odadaki eşyalara kaydı.

Eski bir elbisesi, kitaplarından birkaçı... içine düştüğü kumpası anlamıştı. Göz açıp kapatana kadar belinden silahını çekti, bunu gören Kâsım' da senelerin vermiş olduğu refleksle silahını çıkardı.

Tetiğe bastı...

Odaya bir patlama sesi değil, boş silahın tetik sesi yayıldı. "Tık!" sonra birkaç kez daha "Tık! Tık! Tık!" Nezir silahını Kâsım'a tutuyor, Kâsım da hayretler içerisinde silahına bakıyordu. Bünyamin de silahını çıkarmış Nezir'e doğru tutuyordu. Kâsım baktı ki Nezir'in eli tetiğe varmıyor, Bünyamin'e "vur!" diye bağırdı. Fakat Bünyamin de de bir hareket yoktu. Sonra yavaş yavaş silahı Kâsım'a doğru uzattı. "Ne yapıyorsun!!!" diye bağırdı Kâsım. Bünyamin ise çok sakindi, hatta üzgün bile denilebilirdi.

"Neden yaptın bunu Kâsım?"
"Ne diyorsun sen Bünyamin?!"

"Ramazan Kılbız'ı senin öldürdüğünü biliyorum, Nezir'e nasıl bir kumpas kurduğunu da. Beni tanıyorsun. Yaş tahtaya basmam. Zaten merkezdeki herkes biliyor senin kumpasını. Ama bir şeyi bilmiyorum. Ramazan Kılbız'ı neden öldürdün?"

"Blöf yapıyorsun Bünyamin! Kimsenin bir şey bildiği yok merkezde. Hadi Nezir şizofren ne yaptığını bilmiyor, sen de mi delirdin, indirin şu silahları! Hain Bünyamin! Hangi ara boşalttın silahımın mermilerini!"

Ne Nezir ne de Bünyamin silahlarını indirdi.

"Kimsenin şizofren olduğu yok Kâsım bunu sen de biliyorsun. Daha düne kadar farkına varmamıştım ben de. Ama kabul etmek gerekir çok zekice bir plandı seninkisi. Aşığa Tuhfe ve rakipler beytini işe katarak tüm teşkilatı bir aşk hikâyesi peşinde boşuna koşturdun, bir yandan da herkese katilin Nezir olduğunu düşündürtmek için onu sadece kendisinin çözebileceği bir bilmeceye sürükledin. Her şey ortaya çıktığında Nezir gibi bir şizofrenin kendi kendine bu planı hazırladığına herkes inanacaktı. Lakin Nezir düşündüğün kadar zeki değildi [Nezir'e baktı, omuzlarını kaldırdı.] ve Seyahatnamedeki beyite bir türlü ulaşamadı, sen de bu gece geldin ve Nezir'in dikkatini kitaba çekecek bir şey yapmak istedin. Ancak orada bir şey oldu, ya Nezir uyanır gibi bir şey oldu ya da bir şeyden şüphelenip hemen kaçmaya çalıştın ama kitaplara takılıp düştün. O panikle de zemindeki tahtayı oynattığını fark etmedin bile. Sabah yürürken acı çektiğini çaktırmamaya çalışıyordun. Eminim ki dizini çarptın yere, şimdi baksak dizin de mosmordur eminim."

Bünyamin anlattıkça Kâsım'ın yüzü değişti. "Aferin Bünyamin. Gerçekten sende böyle bir potansiyel olduğunu biliyordum. Erhan Baş sadece bir kazaydı. Bunca senelik emeğimi bir kazayla harcayamam. Hiçbir şey ispat edemezsiniz, Nezir biraz üstüne düşünce şizofren teşhisi konulacak bir insan. Ve sen de amirini kıskanan bir polis memurusun sadece. Soruşturmadan sonra en ağıt iftiradan yargılanacaksın."

"Peki, öyle olsun üstad." Dedi Bünyamin. Nezir'e döndü. "İşimiz tamam Nezir. Tetiğe basabilirsin."

Kâsım "hayııır!" diye bağırdı.

Bünyamin'in Nezir'e gönderdiği not:

Nezir, Kâsım'dan şüpheleniyorum. Sana silah doğrultulursa korkma, kurşunları dün akşam boşalttım. Bu tabancayı al, halis muhlis Türk polisi icadıdır. Gerçek tabancanın birebir benzeridir. Horozu çekince namludaki kamera kayıta başlar, tetiği çekince kayıt biter.

Cafcaf

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**44 / Kasım 2010
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Kerem Abadi **Grafik:** Rumeysa Temiz **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (12 sayı - 24 TL yurtdışı 24 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

Nerelerdeyiz

ORTADOĞU
Filistin, Irak, İran, Kıbrıs, Lübnan, Suriye, Türkiye, Ürdün, Yemen
Doğu Avrupa ve Balkanlar: Arnavutluk, Batı Trakya, Bosna Hersek, Bulgaristan, Karadağ, Kosova, Macaristan, Makedonya, Polonya, Preşova, Romanya, Sancak, Sırbistan, Voyvodina
Orta Asya: Afganistan, Altaylar, Başkırdistan, Çelyabinsk, Çin, Doğu Türkistan, Kamçatka, Kazakistan, Kırgızistan, Moğolistan, Özbekistan, Rusya, Sibirya, Tacikistan, Tataristan, Türkmenistan, Ural
Kafkasya: Abhazya, Acara, Adıgey Şapsığ, Ahıska, Azerbaycan, Çeçenistan, Dağıstan, Gürcistan, İnguşetya, Kabardey Balkar, Karaçay Çerkes, Kırım, Osetya
Orta ve Güney Amerika: Belize, Bolivya, Brezilya, Ekvador, Guatamala, Haiti, Honduras, Kolombiya, Kosta Rika, Küba, Nikaragua, Peru, Surinam, Şili, Venezuela
Güney Asya: Arakan, Bangladeş, Hindistan, Kamboçya, Keşmir, Myanmar, Nepal, Pakistan, Patani, Sri Lanka, Tayland, Vietnam
Güneydoğu Asya: Açe, Doğu Timor, Endonezya, Filipinler, Moro, Pupau Yeni Gine

AFRİKA
Botsvana, Burkina Faso, Cezayir, Cibuti, Çad, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Eritre, Etiyopya, Fas, Fildişi Sahili, Güney Afrika Cumhuriyeti, Gana, Gine, Kamerun, Kenya, Komor Adaları, Lesoto, Liberya, Madagaskar, Malavi, Mali, Mısır, Moritanya, Mozambik, Nijer, Nijerya, Ogaden, Ruanda, Senegal, Sierra Leone, Somali, Sudan, Svaziland, Tanzanya, Togo, Tunus, Uganda, Zambiya, Zimbabve

BALKAN/AVRUPA
Arnavutluk
Batı Trakya
Bosna-Hersek
Bulgaristan
Karadağ
Kosova
Macaristan
Makedonya
Preşova
Romanya
Sancak
Sırbistan
Slovenya
Voyvodina

KAFKASYA
Abhazya
Acara
Adıgey Şapsığ
Ahıska
Azerbaycan
Çeçenistan
Dağıstan
Gürcistan
İnguşetya
Kabardey
Balkar
Karaçay
Çerkes
Kırım
Osetya

ihh 125 ülke ve bölgede
www.ihh.org.com

TÜRKİYE:
Adana, Adapazarı, Adıyaman, Ağrı, Ankara, Antalya, Aydın, Bartın, Batman, Tekirdağ, Bingöl, Bitlis/Tatvan, Bursa/İnegöl, Çankırı, Aksaray, Amasya, Balıkesir, Bolu, Burdur, Çorum, Denizli, Diyarbakır, Düzce, Elazığ, Erzincan, Erzurum, Gaziantep, Gümüşhane, Hakkari, Hatay, Isparta, İstanbul, İzmir, K.Maraş, Kars, Kayseri, Kırklareli, Kilis, Kocaeli, Konya, Kütahya, Malatya, Mersin, Muş, Nevşehir, Niğde, Osmaniye, Rize, Samsun, Siirt, Sivas, Şırnak, Tokat, Trabzon, Tunceli, Urfa, Uşak, Van, Yalova, Yozgat, Zonguldak

ORTA ASYA
Afganistan
Altaylar
Başkırdistan
Çelyabinsk
Çin
Çuvaşistan
Doğu Türkistan
Kazakistan
Kırgızistan
Moğolistan
Özbekistan
Rusya
Sibirya
Tacikistan
Tataristan
Türkmenistan
Ural
Yakutistan

GÜNEY ASYA
Arakan
Bangladeş
Doğu Timor
Endonezya
Filipinler
Hindistan
Kamboçya
Keşmir
Moro
Myanmar
Nepal
Pakistan
Patani
Sri Lanka
Tayland

AMERİKA
Bolivya
Brezilya
Ekvador
Haiti
Kolombiya
Küba
Peru
Surinam
Şili
Venezuela

yazan çizen: Volkan Akmeşe